

Tale om ved Toldforanstaltninger af den Art, som vi foreslaar: midlertidige og faldende og bortfaldende efter tre Aars Forløb.

Nu mødte Ministeren i Aften med nogle Tal om Import og Beskæftigelse og sagde om de Tal, der er opgivet i Fabrikanternes Redegørelse, at de var urigtige, naturligvis ikke bevidst urigtige, men urigtige. Vi har ved Opbygningen af vort Forslag valgt den samme Fremgangsmaade, som Venstres Ministerium i 1923 brugte, thi det siges udtrykkelig i Bemærkningerne den Gang, at man bygger paa et Memorandum fra Fabrikanterne. Er der indløbet en Fejl, saa er vi altsaa i hvert Fald ikke værre stillede, end Venstres Ministerium var det i 1923. Men jeg har spurgt Fabrikanterne, som er til Stede her i Aften, og de fastholder, at deres Tal er rigtige, og at der derfor maa foreligge dette, at der ikke er gjort op paa samme Grundlag. Alt dette vilde vi have kunnet faa nærmere belyst, hvis Ministeren havde indladt sig paa en Realitetsforhandling om dette Forslag i Udvalget og dær var mødt med disse Tal og havde sagt: de Herrers Forudsætninger er urigtige. Dette har Ministeren imidlertid ikke gjort, men nu paa dette Tidspunkt, hvor intet Menneske er i Stand til at skaffe disse Tal belyst nærmere, nu møder Ministeren med dem, og derfor spørger jeg: Hvor længe har Ministeren været i Besiddelse af disse Tal?

Dernæst sagde den højtærede Minister, at han naturligvis ikke havde noget imod, at man udbetalte en høj Arbejds løn, hvis man blot ikke derved kom for højt op med Omkostningerne i det hele, og han nævnte, at Arbejds lønnen var nu steget med 130 pCt., det vil sige, Arbejderne tjente nu 130 pCt. mere i den kortere Arbejdstid, end de gjorde i den længere tidligere. Hvis det nu var Arbejds lønnen, som var det afgørende for disse Varers Pris, maatte man jo komme til, at denne Pris laa dog tilnærmelsesvis den samme Procent over Prisen tidligere, men dette er saare langt fra at være Tilfældet. I den Skrivelse, som Ministeren gentagne Gange citerede, staar der, at Prisen paa Støvler før Krigen var fra Fabrikanten 8½—9 Kr. for de Støvler, som nu koster 13,75—14,75 Kr., altsaa en Stigning af 60 pCt., altsaa knap det halve. Dette viser meget klart, hvad i øvrigt ingen kan være i Tvivl om, at det ikke er Arbejds lønnen, som er den ene afgørende Faktor, som man fra Regeringens Side vil gøre den til.

Vil man nu maale, hvorledes henholdsvis Regeringens Politik og det foreliggende Forslag vilde virke ind paa Priserne, saa kan

man jo se paa det Krav, der blev stillet fra Regeringens Side til Tekstilarbejderne, en Nedgang i Arbejds lønnen, saa vidt jeg har forstaaet det, paa 10—20 pCt. Jeg tager Venstrebladet „København“ — det Blad, som nu er blevet til et virkelig Venstreblad — og tager Tallene derfra: Et Par Støvler til 14 Kr. og Arbejds løn til 2½ Kr. 10 pCt. af Arbejds lønnen bliver 25 Ø.; 20 pCt. bliver 50 Ø. En Nedsættelse med 5 pCt. af 14 Kr. bliver efter min Regnebog 70 Ø. Altsaa er Skotøjsfabrikanternes Tilbud her Tilbud om en større Prisnedsættelse end den, Venstre kunde paaregne at naa gennem den Betingelse, de opstillede overfor Tekstilarbejderne. Dette er Tal, som har foreligget for Offentligheden i lang Tid, som jeg har nævnt paa et Møde i Søndags, og som Ministeren derfor har haft fuld Lejlighed til at tage Stilling til.

Nu sagde Ministeren, at ved vore Ændringsforslag havde vi vel lagt dette nær op ad Loven af 1923, men vi havde udeladt de Bestemmelser, der stod i Loven af 1923 om Nedgang af Arbejds lønnen, og dette var sket for at gøre Forslaget mere tiltalende for Socialdemokraterne. (*Handelsministeren* [Slebsager]: Jeg spurgte.) Naa, det var et Spørgsmaal! Det glæder mig at høre, at Ministeren dog ikke er helt saa sikker paa dette, som Venstres Presse gennemgaaende synes at være. Nej, dette er ikke gjort for at gøre Forslaget mere tiltalende for Socialdemokraterne. De Ændringsforslag, vi har stillet til Lovforslaget, er stillet, fordi man fra Fabrikanternes Side mente at kunne gaa ind paa dem, og fordi disse Ændringsforslag maatte gøre Forslagene mere tiltalende for Frihandelens Tilhængere i Almindelighed, og Frihandelens Tilhængere tæller jo her i Salen baade Venstre, Radikale og Socialdemokrater.

Derfor har Venstres Ordfører ogsaa i Dag uden Forbehold sagt, at dette Ændringsforslag var set fra Venstres Side en Forbedring, afgjort en Forbedring. Jeg beder nu Venstre sørge for, at dette kommer til at staa rigtig klart og tydeligt i Venstres Presse, som til Trods for, at den er besjælet af den ærligste Villie til at være rar og venlig, dog af Naturen i nogen Grad er nægtet Ævnen dertil, saa snart det drejer sig om politiske Modstandere.

Hvad stod der i Loven af 1923? Der stod, at der maatte ikke finde en Prisforhøjelse Sted, medmindre denne var begrundet i Stigning af Raamaterialernes Pris, i Arbejds løn eller i andre Omstændigheder. Tænk nu, hvis det konservative Parti havde stillet et saadant Forslag, og